

FOLKETINGETS EU-OPLYSNING

Christiansborg
1240 København K
telefon 3337 3337
euopl@folketinget.dk
www.eu-oplysningen.dk

NR. 5

JANUAR 2011

Ministerrådet EU-landenes ministre

MINISTRENE MØDES I 10 FORSKELLIGE SAMMENSÆTNINGER:

- Almindelige anliggender (generelle spørgsmål og koordinering af tværgående sager)
- Udenrigsanliggender (EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik)
- Økonomi og finans
- Retlige og indre anliggender
- Beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik
- Konkurrenceevne (det indre marked, industri, forskning og rummet)
- Landbrug og fiskeri
- Miljø
- Transport, telekommunikation og energi
- Uddannelse, ungdom, kultur og sport

EU-landenes ministre mødes i Ministerrådet for bl.a. at diskutere og vedtage forslag til EU-love. Rådet består af ministre fra alle 27 EU-lande, som kan indgå aftaler på vegne af deres lands regering. Når Ministerrådet vedtager EU-regler, sker det ofte i samarbejde med Europa-Parlamentet.

EU-landenes ministre

Hvert EU-lands minister forhandler på sit ansvarsområde. De mødes derfor afhængigt af, hvilke emner der er på dagsordenen. Den danske udenrigsminister mødes med de andre landes udenrigsministre om udenrigspolitik. Miljøministeren mødes med de andre landes miljøministre om miljøspørgsmål osv.

Ét land leder forhandlingerne

EU-landene skiftes til at være formand for Ministerrådet i et halvt år ad gangen. Det gælder dog ikke, når det handler om udenrigsanliggender. Udenrigsrådet har en fast formand, som samtidig er næstformand i Kommissionen.

Formandskabet leder møderne mellem ministre og embedsmænd. Dermed har formandskabslandet en meget vigtig rolle ved at bestemme prioriteringen af sager på Ministerrådets dagsorden. Det har derfor også ansvaret for at få færdigbehandlet forslagene til tiden.

Formandskabet repræsenterer desuden Ministerrådet i samarbejdet med Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen og i forholdet til lande uden for EU og til internationale organisationer som f.eks. FN.

Danmark har haft formandskabet for Ministerrådet seks gange. Første gang var i 1973, samme år som Danmark blev medlem. Det næste danske formandskab bliver i første halvår af 2012.

I forbindelse med formandskaberne arbejder landene tæt sammen tre og tre. Danmark kommer til at arbejde tæt sammen med Polen, som har formandskabet før Danmark, og

MØDER I BRUXELLES OG LUXEMBOURG

De fleste af Ministerrådets møder afholdes i Bruxelles, men i april, juni og oktober mødes ministrene i Luxembourg. Der afholdes hvert år 70-80 møder i Ministerrådet.

FORMANDSKAB FOR RÅDET

Ungarn	1. halvår 2011
Polen	2. halvår 2011
Danmark	1. halvår 2012
Cypern	2. halvår 2012
Irland	1. halvår 2013
Litauen	2. halvår 2013

Medlemmer af rådet	Stemmer
Tyskland, Storbritannien, Frankrig, Italien	29
Spanien, Polen	27
Rumænien	14
Nederlandene	13
Grækenland, Tjekkiet, Belgien, Ungarn, Portugal	12
Sverige, Østrig, Bulgarien	10
Slovakiet, Danmark, Finland, Irland, Litauen	7
Letland, Slovenien, Estland, Cypern, Luxembourg	4
Malta	3
EU i alt	345

DET EUROPÆISKE RÅD

Det Europæiske Råd består af EU's politiske ledere - stats- og regeringscheferne - samt Europa-Kommissionens formand. Det Europæiske Råd fastlægger de overordnede politiske mål for EU. Det kan f.eks. være i forbindelse med hvilken holdning, EU skal have til FN's klimakonference, som berører flere af EU's politikområder.

I modsætning til Ministerrådet har Det Europæiske Råd en fast formand i 2 1/2 år ad gangen.

Cypern, som overtager formandskabet efter Danmark i 2012.

Ministerrådets opgaver

Ministerrådet har en række forskellige opgaver:

- Lovgivning
- EU's budget
- Koordinering.

Lovgivning

Som hovedregel samarbejder Ministerrådet og Europa-Parlamentet om at vedtage EU-love. Europa-Parlamentets indflydelse afhænger dog af, hvilket område der er tale om. EU-landene har f.eks. bestemt, at Ministerrådet kan vedtage EU-love om skatter og afgifter, uden at Europa-Parlamentet har så meget at skulle have sagt.

EU's budget

Det er Ministerrådet, som sammen med Europa-Parlamentet skal vedtage EU's budget.

Koordinering

Arbejdet i Ministerrådet planlægges meget nøje. Det er vigtigt, at der er en rød tråd i Ministerrådets arbejde, når f.eks. et nyt land overtager formandskabet for Ministerrådet. Derfor er der et tæt samarbejde mellem tre lande ad gangen.

Det daglige arbejde

Arbejdet i Ministerrådet foregår på tre niveauer: Arbejdsgrupperne, De Faste Repræsentanternes Komité (Coreper) og Ministerrådet. Det er embedsmænd, der forhandler i arbejdsgrupperne og i De Faste Repræsentanternes Komité. Det er landenes ministre, der forhandler i Ministerrådet, men en embedsmand kan deltage i forhandlingerne i stedet for ministeren.

Arbejdsgrupper

Ministerrådets arbejdsgrupper består af embedsmænd fra ministerierne i hjemlandet eller fra EU-landenes faste repræsentationer i Bruxelles. De forhandler de letteste dele af et forslag på plads. Derpå sender de udestående spørgsmål videre til De Faste Repræsentanternes Komité, som skal løse større uenigheder.

Embedsmændene i Bruxelles (Coreper)

Det næste niveau i forhandlingerne er De Faste Repræsentanternes Komité, kaldet "Coreper" efter den franske forkortelse. De danske embedsmænd i Coreper bor fast i Bruxelles og er ambassadører på Den Faste Danske Repræsentation ved EU. De forhandler på vegne af den danske regering og forbereder

alle sager forud for møderne i Ministerrådet. EU-landene bliver enige om mange forslag i Coreper, men alle forslag vedtages på møderne i Ministerrådet.

Ministerrådet

Den danske holdning er aftalt i regeringen. Det betyder, at ministerierne er enige om, hvad den danske minister skal mene om de enkelte punkter på dagsordenen. De danske ministre får mandat af Folketingets Europaudvalg inden de afgørende forhandlinger i Ministerrådet.

Arbejdsgrupper

Coreper

Ministerrådet

Uformelle ministermøder

Formandskabet afholder en række uformelle ministermøder i hjemlandet. De uformelle møder gør det muligt for ministrene at tale sammen uden, at der er TV-kamera på. Møderne bruges ofte til at løse udestående problemer og til at gøde jorden for vedtagelsen af komplicerede sager.

Afstemninger i Ministerrådet

Ministerrådet træffer for det meste afgørelse med kvalificeret flertal. Det betyder, at der skal mere end et almindeligt flertal til, for at et direktiv kan vedtages.

EU-landene har aftalt, hvor mange stemmer de enkelte lande skal have. De små lande har ikke så mange stemmer, og de store lande har flere stemmer. Danmark har f.eks. syv stemmer, mens store lande som Tyskland har 29 stemmer. Der skal mindst 255 stemmer til, for at der enighed med kvalificeret flertal. Der er i alt 345 stemmer. Der skal desuden være et flertal af landene. Det vil sige, at mindst 14 af de 27 lande skal stemme for forslaget. Et medlemsland kan desuden kræve, at de lande der støtter et forslag, skal repræsentere mindst 62 % af EU's samlede befolkning.

EU-landene prøver at forhandle sig til rette, så alle lande kan støtte en beslutning, og det lykkes at opnå enighed i langt de fleste forhandlinger. Derfor er det ikke så tit, at stemmereglerne bruges i praksis.

